

พ่อท่านคล้าย วาจาสิทธิ์ แถวตาเมืองคอน เทพเจ้าแห่งแดนใต้

พระครูพิทักษ์อุรธการ (คล้าย จันทสุวณฺโณ) หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า “พ่อท่านคล้าย วาจาสิทธิ์” อดีตเจ้าอาวาสวัดสวนขัน และวัดพระธาตุน้อย จังหวัดนครศรีธรรมราช ฉายาที่ได้มาจากศิษยานุศิษย์อื่นเนื่องมาจากความศักดิ์สิทธิ์ของวาจา ท่านพูดอย่างไรก็จะเป็นอย่างนั้น

พระครูพิทักษ์อุรธการ นามเดิมว่า “คล้าย สนิล” เกิดเมื่อวันอังคารที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2417 ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 4 ปีชวด ที่บ้านโคกท้อ ตำบลช้างกลาง ถึงอำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นบุตรของนายอินทร์ นางเหนียว สนิล มีพี่สาว 1 คน

ท่านเป็นคนที่มิอุปนิสัยมานะอดทน ยืนยันเพียร อยู่ในโอวาคำสั่งสอนของบิดามารดา และครูอาจารย์อย่างเคร่งครัด สุภาพ เรียบร้อย วานอนสอนง่าย นิสัยอ่อนโยน จึงเป็นที่รักของบิดามารดา ครูอาจารย์ และญาติมิตรเป็นอันมาก

เริ่มเรียนหนังสือศึกษาเบื้องต้นที่บ้านตั้งแต่ 10 ขวบ โดยบิดาเป็นผู้สอนวิชาคำนวณ และอักษรโบราณ จนอ่านออกเขียนได้ ชำนาญทั้งหนังสือไทยและขอม ต่อมาศึกษาต่อในสำนักนายท่า ที่วัดทุ่งปอน บ้านโคกท้อ จนจบหลักสูตร และได้ไปฝึกหัดเล่นหนังตะลุงกับนายทองสาก ด้วยเป็นมีหน้าตาดี น้ำเสียงไพเราะ จึงมีคนติดใจการเล่นหนังตะลุงของท่านเป็นอันมาก

เมื่ออายุ 15 ปี พ่อท่านคล้ายประสบอุบัติเหตุจากการถางป่าทำไร่ กระดูกปลายเท้าสามนิ้วแตกละเอียดรักษาไม่หาย แต่ด้วยกำลังใจที่เด็ดเดี่ยว พ่อท่านคล้ายได้ใช้มีดตัดปลายเท้าออกด้วยตัวเอง และใช้ยาพอกจนหายเป็นปกติ

เข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์

เมื่ออายุ 19 ปี ท่านได้บรรพชาเป็นสามเณร สามารถท่องพระปาฏิโมกข์ (คัมภีร์ที่รวมวินัยของสงฆ์ 227 ข้อ) ได้แม่นยำตั้งแต่ยังเป็นเณร ครั้นอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ ในปี พ.ศ. 2439 ได้เข้าพิธีอุปสมบท ณ อุทกุกกเขปสีมา (ศาลาน้ำ) วัดวังม่วง ได้รับฉายาว่า จันทสุวณฺโณ แล้วไปจำพรรษา อยู่ที่วัดจันดี (ทุ่งปอน) ตำบลหลักช้าง อำเภอดวง จังหวัดนครศรีธรรมราช

พ่อท่านคล้ายเจ้าศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกบาลี เรียนมูลกิจจนจบ (การเรียนต้นเค้าของภาษาบาลี) ในสำนักพระครูกาแก้ว (ศรี) ณ วัดหน้าพระธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่เป็นเวลา 2 พรรษา จนจบหลักสูตร พอแปลบาลีได้ จากนั้นก็ได้ไปศึกษาทางวิปัสสนากับมีฐาน ควบคู่กันกับวิชาโหราศาสตร์ กับพระ

อาจารย์ต่างๆ ในย่านจังหวัดนครศรีธรรมราช, สุราษฎร์ธานี และสงขลา และเจริญวิปัสสนากรรมฐาน ติดต่อกันมาโดยมิได้ประมาณ

ในปี พ.ศ.2448 พระปลัดคง เจ้าอาวาสวัดสวนขัน ลาสิกขาบท พ่อท่านคล้ายจึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็น เจ้าอาวาสวัดสวนขัน ในปี พ.ศ.2500 มีการสร้างถนนผ่านกลางวัดจันดีหรือวัดทุ่งปอน ทำให้วัดถูกแบ่งออกเป็น สองส่วน ประชาชนได้ประชุมตกลงสร้างวัดใหม่ในเนื้อที่ที่แยกออกไป เรียกว่า “วัดพระธาตุน้อย” และแต่งตั้งให้ พระครูพิทักษ์ธรรมการ หรือท่านพ่อคล้ายเป็นเจ้าอาวาสอีกแห่ง จนคนทั่วไปเรียกว่า “วัดพ่อท่านคล้าย”

ท่านดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสอยู่ทั้งสองวัด ทราบจนมรณภาพด้วยอาการสงบ เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2513 สิริอายุ 96 ปี 74 พรรษา

หลังมรณภาพ เมื่อนำเพ็ญกุศลครบ 100 วัน สรีระของท่านถูกบรรจุไว้ในโลงแก้วประดิษฐานอยู่ใน องค์พระเจดีย์ที่ “วัดพระธาตุน้อย” เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้กราบไหว้จวบจนปัจจุบัน

พระนักพัฒนา

งานพัฒนาด้านศาสนา

นอกจากเป็นที่พึ่งและศูนย์รวมใจของคนในแถบจังหวัดนครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานีแล้ว พ่อท่านคล้าย ยังเป็นพระนักพัฒนา สร้างวัดพระเจดีย์ พระพุทธรูป และร่วมกันในการปฏิสังขรณ์บูรณะศาสนสถานเป็น จำนวนมาก

หากนั่งรถไฟเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ก่อนขบวนรถจะถึงสถานีคลองจันดี ท่านจะมองเห็นพระเจดีย์บรรจุ พระบรมสารีริกธาตุองค์ใหญ่อยู่ทางซ้ายมือ พระเจดีย์แห่งนี้เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของผู้คนแถวนั้น โดยใน ปี พ.ศ.2505 นายกลีบ งามพร้อม อดีตผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 9 ตำบลช้างกลาง อำเภอดวงไทร ได้ยกที่ดินโคกไม้แดง เนื้อที่ 40 ไร่ ใกล้เคียงสถานีรถไฟคลองจันดีประมาณ 1 กิโลเมตร ถวายพ่อท่านคล้ายโดยมอบให้เป็นที่ดินสงฆ์

ท่านได้สร้างเจดีย์องค์ใหญ่ฐานเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างด้านละ 27 เมตร สูง 70 เมตรขึ้นในที่ดินแปลง นี้ เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ที่นายประคอง ช่วยพิชิต ถวายมาจากกัวงพะเยา (ปัจจุบันเป็นจังหวัดพะเยา) โดยยึดรูปแบบมาจากวัดพระมหาธาตุทั้งหมด ทุนรอบในการก่อสร้างได้มาจาก พ่อค้า คหบดี ข้าราชการ และ ประชาชน แสดงให้เห็นว่าท่านเป็นพระเป็นศูนย์รวมจิตใจผู้คนแถบนั้นได้เป็นอย่างดีแท้จริง

นอกจากนี้ ท่านยังเป็นผู้ดำเนินการสร้างวัดมะปรางงาม ตำบลละอาย อำเภอดวาง จังหวัด นครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2490) วัดพิศขันธ์ธรรมาราม อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ.2500) และวัดที่สำคัญที่สุดคือวัดพระธาตุน้อย (พ.ศ.2500) ดังที่กล่าวมาข้างต้น

นอกจากนี้ ท่านยังได้สร้างพระเจดีย์ไว้หลายองค์ เช่น เจดีย์วัดสวนขัน เจดีย์บ้านควนสวรรค์ เจดีย์วัด ยางค่อม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เจดีย์วัดสวนขัน และเจดีย์หน้าถ้ำขมิ้น ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

งานด้านพัฒนาท้องถิ่น

พ่อท่านคล้ายจัดได้ว่าเป็นพระนักพัฒนาที่ยิ่งใหญ่ตลอดชีวิต ทำงานโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม นอกจากงานด้านศาสนาแล้ว ท่านยังทำงานพัฒนาชุมชน สร้างถนน สะพานมากมายด้วย เช่น การสร้างถนนเข้าวัดจันดี ถนนจากตำบลละอายไปพิปูน ถนนจากวัดสวนขันไปยังสถานีรถไฟคลองจันดี ถนนจากตำบลละอายไปนาแหว ถนนระหว่างหมู่บ้านในตำบลละอาย สะพานข้ามคลองคุดด้วนเข้าวัดสวนขัน สะพานข้ามแม่น้ำตาปีจากตลาดกานพอไปนาแหว สะพานข้ามคลองเสเหลา หน้าวัดมะปรางงา สะพานข้ามคลอง จันดี เป็นต้น

เหล่านี้อ้วนเสร็จสมบูรณ์ลงได้ก็เพราะเมตตาบารมีของท่านและความเคารพศรัทธาของศิษย์และ ประชาชนที่มีต่อตัวท่านนั่นเอง

เมตตาและวาจาสิทธิ์

แม้คนทั่วไปไม่มีการพ่อท่านคล้ายหวังที่จะได้วัตถุมงคล บ้างจนน้ำมนต์ ชานหมาก แหวน ผ้ายันต์ เหรียญ รูปหล่อ รูปพิมพ์ ซึ่งพ่อท่านคล้ายก็จะเมตตาให้กับทุกคน แต่คงไม่มีสิ่งใดล้ำค่าไปกว่าพร **“ขอให้เป็นสุข เป็นสุข”** ที่ท่านมักจะให้ทุกคนด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ด้วยอารมณ์เยือกเย็นอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่เคารพนับถือท่านต่างพากันกล่าวคำคำหนิ เพราะผู้ที่ถูกคำหนิทุกราย ล้วนแต่พบความวิบัติ ด้วย **“วาจา”** จากปากของท่านเป็นราวการ พยากรณ์ที่แม่นยำทั้งในทางดีและทางเสื่อมเสีย

พ่อท่านคล้ายเป็นพระที่มีคุณธรรมเป็นอริยทรัพย์ในตัว มีปัญญาจุมิ ละเอียดคม กันคน

แม้แต่สมเด็จพระสังฆราช อยู่ ญาโณทโย ยังถึงกับทรงเอ่ยปากว่า

เมื่อพูดถึงหลวงพ่อกคล้ายแล้ว ท่านไม่ใช่คนธรรมดา อาจเป็นเทวดาก็ได้